

de kunne ikke overkomme tillige at undervise Plejerskerne; at de opfatte det saaledes, fremgaar alene deraf, at man vistnok aldrig har set en Overlæge eller Reservelæge være tilstede ved Morgen- og Aftenarbejdet for at sige Besked dermed. Hvis jeg tager fejl heri, skal det glæde mig; men har jeg Ret, viser det, at Lægerne vente, at Plejerskerne skulle komme med Forslag, at de betragte disse Ting som liggende udenfor deres Ressort.

En Gang udtalte jeg mig til en af vore Plejemødre om, at Sygeplejerskerne burde gøre sig den Ulejlighed at fremkomme med fuldt udarbejdede Forslag om dette eller hint; hun fortalte mig da, at hun havde gjort Forslag om nogle Smaaforandringer i Plejerskernes Kost til den forestaaende Jul. Men hun havde næppe gjort sig klart, at der i Juletiden burde ansættes en Plejerske til paa hver Afdeling, og dette kunde dog være ønskeligt. Det siges nemlig, at der flere Aar ved Juletid har været saa overfyldt med syge paa Hospitalerne, at Plejerskerne i et Par Uger ikke engang have kunnet faa deres reglementerede Fritimer, endsige lidt Extrafrihed til at fejre Julen. Hvem skal nu sørge for, at sligt ikke gentager sig for ofte? Det bør den Plejemoder, hvis Plejersker det gaar ud over; vi kunne ikke vente, at de Læger, Hospitalsinspektører o. s. v. hvem det ikke direkte angaar, og som maaske ikke engang faa det at vide, skulle tage sig af det. Plejemoderen er Plejerskernes nærmeste foresatte, og som saadan skal hun ikke alene befale over dem, men hun maa ordne deres Tjeneste for dem paa den hensigtsmæssigste Maade og drage Omsorg for at faa deres Stilling saa god som muligt.

Hvad have nu vore Plejemødre gjort, naar de se den ene flinke Plejerske blive overanstrengt efter den anden? De have gjort mange Forsøg, de lade deres Plejersker prøve, om det er mindre anstrengende i Stedet for at vaage 1 Uge ad Gangen at vaage 2—3—4 Uger for derefter at gøre ligesaa længe Dagtjeneste, før de igen begynde paa Nattevagterne. Men de have ikke med den Myndighed, deres Stilling og Erfaring giver dem, sagt:

Det er umuligt uden Overanstrengelse at gøre 12 Timers uafbrudt Nattjeneste, naar denne skal ende med det yderst travle Morgenarbejde, — og for den Sags Skyld er da 14 Timers Dagtjeneste ogsaa ødelæggende.

Det er en Fejl, at Nattevagternes Mad er færdig Kl. 2 $\frac{1}{4}$, naar de skulle sove paa den Tid og først tiltræde deres Tjeneste Kl. 8, thi paa den Maade faa de i deres Nattevagtstid aldrig